

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1TdoVS/7/2025
Identifikačné číslo spisu:	9521100403
Dátum vydania rozhodnutia:	08.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:9521100403.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej, JUDr. Martiny Zeleňakovej, JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci obvineného B. O., pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 8. októbra 2025 v Bratislave o sťažnosti obvineného B. O. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júla 2025, sp. zn. 2 TdoVS 8/2025, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku zrušuje napadnuté uznesenie.

Odôvodnenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením z 30. júla 2025, sp. zn. 2 TdoVS 8/2025, podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku nevyhlásil sudcu JUDr. Petra Štífta z vykonávania úkonov trestného konania vo veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 16T/18/2021 a na najvyššom súde pod sp. zn. 2 TdoVS 8/2025.

Obvinený vo svojej sťažnosti vymedzil tri dôvody, pre ktoré toto uznesenie nepovažuje za správne.

Najprv zopakoval argumentáciu uvedenú v námietke zaujatosti, podľa ktorej sudcu JUDr. Petra Štífta má vylučovať jeho:

- účasť na vydaní rozsudku najvyššieho súdu z 24. mája 2022, sp. zn. 5 To 11/2021, ktorým vyslovil existenciu zločineckej skupiny G. vrátane jeho (obvineného) zaradenia do štruktúry tejto skupiny, čím porušil jeho prezumpciu neviny (a v podstate z rovnakých dôvodov aj obvineného Ing. Ľ. N.), keďže uvedené otázky sú predmetom konania v tejto veci,
- postavenie ako svedka v inom trestnom konaní súvisiacom s vyšetrovaním skupiny G., v ktorom si obvinený uplatňuje práva poškodeného, vedenom na Úrade inšpekčnej služby pod ČVS: UIS-193/1-OISS-2025.

Svoju námietku zaujatosti v sťažnosti doplnil o dôvod, že sudca JUDr. Peter Štíft má v konaní vedenom

na najvyššom súde pod sp. zn. 2 TdoVS 8/2025 rozhodnúť o sťažnosti obvineného proti uzneseniu najvyššieho súdu z 2. apríla 2025, sp. zn. 1 Tost 11/2025, ktorým bolo rozhodnuté o nevyklúčení sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Emila Klemaniča z vykonávania úkonov trestného konania vedeného na najvyššom súde pod sp. zn. 1 Tost 11/2025, pričom námietka zaujatosti podaná na sudcu JUDr. Martina Bargela spočíva aj na tých istých dôvodoch ako námietka zaujatosti podaná na sudcu JUDr. Petra Štífta, keďže na vydaní rozsudku najvyššieho súdu z 24. mája 2022, sp. zn. 5 To 11/2021, sa podieľali obaja; JUDr. Peter Štíft ako predseda senátu a JUDr. Martin Bargel ako jeho člen. Z uvedeného vyplýva, že sudca JUDr. Peter Štíft má rozhodovať o otázke, ktorá sa bezprostredne dotýka aj jeho samotného, a je teda celkom predvídateľné, ako bude hlasovať o sudcovi JUDr. Martinovi Bargelovi.

V podstate z týchto dôvodov obvinený navrhol, aby najvyšší súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil uznesenie najvyššieho súdu z 30. júla 2025, sp. zn. 2 TdoVS 8/2025, a podľa § 32 ods. 5 písm. d) Trestného poriadku, z dôvodov podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku, vylúčil sudcu JUDr. Petra Štífta z vykonávania úkonov trestného konania vo veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 16T/18/2021 a na najvyššom súde pod sp. zn. 2 TdoVS 8/2025.

Iný senát najvyššieho súdu [§ 32 ods. 5 písm. d) Trestného poriadku, § 18 ods. 1, veta druhá, zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov], ktorému táto sťažnosť bola predložená 9. septembra 2025, sa najprv zaoberal vlastným zložením.

Podľa Rozvrhu práce najvyššieho súdu na rok 2025 v znení účinnom v čase predloženia veci sa súdne oddelenie - päťčlenný senát 1 TdoVS skladal z jeho predsedu JUDr. Martina Bargela, stálych členov senátu: JUDr. Petra Paludu, JUDr. Dany Wänkeovej, JUDr. Martiny Zeleňakovej, JUDr. Dušana Krč-Šeberu a náhradných členov senátu: JUDr. Jozefa Šutku, JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Františka Moznera.

Sudca JUDr. Martin Bargel je podľa prvej vety § 31 ods. 3 Trestného poriadku per analogiam vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, ktoré je na najvyššom súde vedené pod sp. zn. 1 TdoVS 7/2025, nakoľko v tejto veci sa ako sudca (člen senátu) zúčastnil na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa - podieľaním sa na vydaní uznesenia najvyššieho súdu z 2. apríla 2025, sp. zn. 1 Tost 11/2025, ktoré je predmetom súdneho prieskumu v konaní vedenom na najvyššom súde pod sp. zn. 2 TdoVS 8/2025.

Z uvedeného dôvodu nastala potreba nahradenia sudcu JUDr. Martina Bargela iným sudcom, pričom podľa pravidiel zostupného poradia (čl. XVI, ods. 6 veta prvá Rozvrhu práce najvyššieho súdu na rok 2025) by ním mal byť JUDr. Jozef Šutka.

Toto zastúpenie však nie je možné, keďže sudca JUDr. Jozef Šutka bol uznesením najvyššieho súdu z 20. septembra 2023, sp. zn. 3 Tost 24/2023, podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku, z dôvodov podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku, vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, ktoré je vedené na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 1T/11/2021, t. j. v tejto veci.

K tomu ako aj k vlastnému posúdeniu námietky zaujatosti sudcu JUDr. Petra Štífta je potrebné uviesť, že účinky uznesenia Špecializovaného trestného súdu z 3. februára 2022, sp. zn. 1T/11/2021, pretrvávajú aj v súčasnosti.

Týmto uznesením sa rozhodlo podľa § 21 ods. 3 Trestného o spojení trestnej veci obvineného, vedenej pod sp. zn. 16T/18/2021, s trestnou vecou obvineného Ing. Ľ. N. a spol., vedenou pod sp. zn. 1T/11/2021; spoločné konanie má byť vedené pod sp. zn. 1T/11/2021.

Sporným nie je ani to, že uvedené spájajúce uznesenie bolo vydané v senáte, ktorého dvaja sudcovia (JUDr. Ján Buvala a Mgr. Pamela Záleská) boli uznesením Špecializovaného trestného súdu z 9. apríla 2024, sp. zn. 1T/11/2021, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 26. novembra 2024, sp. zn. 1 Tost 25/2024, podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku, z dôvodu podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku,

vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania vo veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 1T/11/2021.

Na základe tejto právnej skutočnosti, nesprávnym výkladom druhej vety § 31 ods. 4 Trestného poriadku, dospel Špecializovaný trestný súd k chybnému záveru o nulitnosti dotknutého spájajúceho uznesenia.

Podľa § 31 ods. 4 veta druhá Trestného poriadku úkon, ktorý vykonala vylúčená osoba, nemôže byť podkladom na rozhodnutie v trestnom konaní s výnimkou neodkladného alebo neopakovateľného úkonu.

Podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku o vylúčení z dôvodov uvedených v § 31 na základe námietky vznesenej niektorou zo strán v iných prípadoch ako podľa odseku 2 rozhoduje orgán, ktorého sa tieto dôvody týkajú. O tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát.

Podľa § 32 ods. 4 Trestného poriadku proti rozhodnutia podľa odsekov 2 a 3 je prípustná sťažnosť, po jej podaní sa vykoná len nariadený úkon trestného konania s výnimkou rozhodovania vo veci samej a úkon, ktorého nevykonanie by mohlo ohroziť účel trestného konania. Ak je výsledkom tohto úkonu uznesenie a proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, má sa za to, že strana podala sťažnosť popri sťažnosti proti rozhodnutiu podľa odseku 2 alebo 3; vziať späť možno len obe sťažnosti spoločne. O sťažnosti proti uzneseniu, ktoré je výsledkom úkonu, sa rozhodne až po rozhodnutí o sťažnosti proti rozhodnutiu podľa odseku 2 alebo 3.

Napriek tomu, že rozhodnutie vo všeobecnosti patrí medzi úkony trestného konania, v kontexte § 31 ods. 4 a § 32 ods. 4 Trestného poriadku je potrebné rozlišovať medzi úkonom ako podkladom pre rozhodnutie a rozhodnutím ako výsledkom určitého úkonu (k tomu pozri odôvodnenie stanoviska najvyššieho súdu uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 25/2006). Z ustanovenia § 32 ods. 4 Trestného poriadku zároveň vyplýva, že rozhodnutie o vylúčení sudcu samo osebe nemá dopad na rozhodnutia vydané týmto - neskôr vylúčeným sudcom. S vydaním meritórneho rozhodnutia sa totiž musí „počkať“ do právoplatného vyriešenia námietky zaujatosti [v opačnom prípade ide o podstatnú chybu konania, ktorá je dôvodom na zrušenie rozsudku podľa § 321 os. 1 písm. a) Trestného poriadku] a pokiaľ ide o rozhodnutia vo forme uznesení, proti ktorým je prípustná sťažnosť, zákon vychádza z právnej domnienky, že strana popri sťažnosti proti rozhodnutiu o (ne)vylúčení sudcu podala sťažnosť aj proti prípadnému inému uzneseniu vydanému dotknutým sudcom; zmyslom tejto právnej úpravy je, aby v prípade dôvodnosti sťažnosti proti rozhodnutiu o (ne)vylúčení sudcu mohol sťažnostný súd napraviť právny stav vyvolaný uzneseniami vylúčeného sudcu. V súlade s uvedeným, zákon nepripúšťa podanie sťažnosti proti uzneseniu o spojení vecí podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku, a preto právne účinky tohto rozhodnutia zostávajú zachované aj vtedy, ak sudca, ktorý toto rozhodnutie vydal, bol neskorším rozhodnutím vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v danej veci.

Ako ďalší zastupujúci sudca prichádza do úvahy JUDr. Marián Mačura, avšak toho z konania vedeného na najvyššom súde pod sp. zn. 1 TdoVS 7/2025 vylučuje zákonná prekážka v zmysle prvej vety § 31 ods. 3 Trestného poriadku, keďže od 2. septembra 2021 do 1. decembra 2023 sa ako člen senátu zúčastňoval na rozhodovaní na súde prvého stupňa vrátane dokazovania na hlavnom pojednávaní a vydania dotknutého rozhodnutia o spojení vecí.

Uvoľnené miesto v senáte tak obsadil sudca JUDr. František Mozner.

Najvyšší súd, zložený vyššie uvedeným spôsobom, po zistení, že sťažnosť obvineného spĺňa všetky formálne podmienky, v intenciách § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie jemu predchádzajúce a dospel k záveru, že podaná sťažnosť je dôvodná, avšak z iných dôvodov, než sú v nej uvedené.

Podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4 alebo ak je dôvodom námietky len riadny procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

Vychádzajúc z vyššie prijatého záveru o pretrvávajúcich účinkoch spájajúceho uznesenia Špecializovaného trestného súdu z 3. februára 2022, sp. zn. 1T/11/2021, o námietke zaujatosti podanej na sudcu JUDr. Petra Štífta sa nemalo vôbec konať, a preto najvyšší súd bez ďalšieho zrušil napadnuté uznesenie.

O dôvodoch obsiahnutých v námietke zaujatosti, spočívajúcich v porušení prezumpcie neviny a svedeckom postavení, sa totiž v tejto veci už rozhodlo na základe námietky zaujatosti obvineného, a to uznesením najvyššieho súdu zo 4. júna 2025, sp. zn. 5 Tost 15/2025, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 8. októbra 2025, sp. zn. 1 TdoVS 6/2025.

Napriek tomu, že v sťažnosti podľa § 189 ods. 2 Trestného poriadku možno uvádzať nové skutočnosti, v konaní o námietke zaujatosti podľa § 31 ods. 4 veta prvá Trestného poriadku platia osobitné pravidlá vrátane povinnosti bezodkladného uplatnenia dôvodu na vylúčenie úradnej osoby z vykonávania úkonov trestného konania.

Obvinený mohol uplatniť dôvod týkajúci sa duplicitného posudzovania rovnakej otázky už v námietke zaujatosti zo 16. júla 2025, avšak učinil tak až 5. septembra 2025 v odôvodnení sťažnosti, čo nemožno považovať za bezodkladné. Ani tento dôvod tak nie je samostatne spôsobilý, aby sa o ňom konalo.

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.